

Dzurinda az elfogult nacionalizmusáról és magyarellenességéről elhíresült szlovák politikusok egyike, ama ország miniszterelnöke, ahol a Benes-dekrétum még mindig érvényben van, örvendett, hogy a magyar nép az európai MSZP-re és SZDSZ-re szavazott, és ejtette a nacionalista Fideszt. Remé-

Szalay Károly

„Új Bábelt élünk, a fogalmak pokoli zűrzavarát. Gyalázatos hazugok megrották a szavak becsületét, Karinthy Frigyes

Kettészelt ország

nyét fejezte ki, hogy a két ország közti vitatott kérdésekben az új kormányval megegyezik a szlovák kormány, Binder úr pedig a Bős–Nagymaros megépítésében is reménykedik.

A nyilatkozat az új kormánytényezőkre sértő. Egy egyáltalán európainak nem mondható politikai konglomerátum képviselője avatja európaivá a magyar baloldali pártokat, vad nacionalizmusról közismert politikai kurzus marasztalja el nacionalizmus miatt a Fideszt.

A két ellentmondás kimeríti a komikus kontraszt, esztelenség mikéntjét, ha lenne kedvünk egyáltalán ezen nevetni. A minden tekintetben a magyar érdekek ellen működő Dzurinda dicsérget. És elmarasztaljat. Eszembe jut erről Lukács György, akit egyszer a Szabad Európa rádió vállon veregetett valamiféle óvatos kritikai megjegyzése miatt. A nagy marxista filozófus, mert marxistának nagy volt, ismerjük el, ott ahol Rudas Lászlók és Fogarasi Bélák újték ezt az ipart, bizony ő nagy volt marxistának is, szóval Lukács György azonnal hangos és meakulpázó önkritikát gyakorolt.

Mondván: ha megdicsér az ellenség, akkor súlyos hibát követtél el. Mondhatjuk azt is, hogy Dzurinda talán nem ellenség, de mindenképpen saját népe érdekeit keményen védelmező politikus, aki jótányit sem enged érdekeik kárára, amiből az következhet, hogy Kunczénak és Medgyessynek önkritikát kellene gyakorolnia.

Persze pirruszi győzelem volt ez. De most ebbe ne mélyedjünk el. Sokkal inkább foglalkozzunk ama kérdéssel, amelyet Kovács László volt szíves hangoztatni, hogy a Fidesz kettémetszette az országot, mint az almát vagy dinynyét vagy tököt, vagy mit tudom én. Ebben azért van valami.

Ha nem is úgy és nem olyan értelemben, ahogyan a párt elnöke gondolja. Mert mihez képest kettészakított vagy megosztott az országot? 1989 előtthöz viszonyítva? Való igaz, akkor még a

párttitkárok is szidták a hatalmat, a szovjet megszállókat, a megszorításokat, a hiánygazdaságot. Eörsi Istvánnak legalább ötször megszerkesztetem drámakötetét a legnagyobb egyetértésben, sőt később is, amikor a dunai gát ellen tüntettünk, együtt vittük a zászlót. A kötetével nem volt

különbözőbb baj, az egyik drámájában ugyan Marx lejött a földre, ha jól emlékszem, és rosszul lett attól a marxizmustól, amit itt talált. Még a Dunaszaurusz elleni tüntetésen is kritikusan ítélte meg a létező szocializmust, amiben ugyancsak egyetértettünk. Most pedig annak a pártnak a tagja, amelyik kacérkodik a Dunaszaurusszal. Most kétségkívül eltérnek nézeteink.

Az eltérő nézetek egy többpárti demokráciában még akkor sem vezetnek szükségszerűen végzetes kettészakadáshoz, ha áthidalhatatlanok a politikai szakadékok. A véleménykülönbség a polgári demokrácia normális megnyilvánulási formája.

Vannak persze másféle nézeteltérések is. Aki például a televízióban nézte a vasárnap esti közvetítéseket, az azt láthatta, hogy a Fidesz nagygyűlésén tiszta arcú és lelkes fiatalok, nem ritkán nemzeti zászlókkal a hazát éltették, buzdító jelszavakat skandáltak, hogy: „Ria, ria, Hungária” meg „Viktor, Viktor”. El tudom hinni, hogy Dzurinda nacionalista urat irritálta ez. Ha látta. A másik helyszínről viszont egyetlen nemzeti zászló nélkül, az ugyancsak lelkes és ugyancsak jó arcú, de meglehetősen idős tömeg azt kiabálta: „Miniszter-el-nök, miniszterelnök”.

Micsoda különbség! Az egyik tömeg a hazáról, a másik tömeg a hatalomról énekelt. Most az a nagy kérdés, hogy ez a hatalom csak az országon belül mutat-e erőt, vagy az országon kívül is, amikor mondjuk a magyar nép, a proletáriátus érdekeit kell megvédenie?

Mindenesetre el kell ismernünk, az MSZP máris végrehajtott bizonyos országegyesítést. A városlakó proletáriátust, a kisnyugdíjast egyesítette a bankárokkal, a nemzetközi nagytőkével. Hiszen a bankárt és a bankárpártokat ez a proletáriátus juttatta hatalomra. Gondolom, nem csak gulyásleves fejében.

Lehet, hogy a gulyáskommunizmus után, régi recept szerint, a Medgyessy-Kuncze-vezérlés bevezeti a gulyáskapitalizmust? ■